

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 449
din data de 28.06.2016

Dosar nr.: 199/2016

Petiția nr.: 1597 din data de 17.03.2016

Petent:

Reclamat: Asociația de Proprietari bl. 24, str. Dezrobirii

Obiect: refuz acord construire rampă de acces. Persoană cu dizabilități

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Asociația de Proprietari bl.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenta sesizează Consiliul cu privire la refuzul Asociației de Proprietari de a-și da acordul, potrivit legii, în vederea construirii unei rampe de acces, aceasta fiind persoană cu handicap

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare, în data de 12.04.2016.

3.2. De asemenea, s-au solicitat puncte de vedere de specialitate instituțiilor abilitate.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

4.1.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 1594/17.03.2016, petenta sesizează Consiliul cu privire la următoarele aspecte: este persoană cu handicap locomotor grav permanent și progresiv, conform certificat nr. 1004/2014, a achiziționat un apartament proprietate personală la parterul blocului pentru a purtea avea acces mai ușor din balcon în în aleea de acces a scării blocului, iar în acest sens a obținut Certificatul de urbanism necesar. Ulterior a solicitat, în scris, acordul Asociației de Proprietari, însă s-a lovit fezul acesteia, motivat de faptul că blocul se află în perioada de garanție și orice modificare a lucrărilor de reabilitare termică va conduce la anularea garanției de bună execuție.

Totodată, petenta mai arată că președintele Asociației i-a vorbit pe un ton nepotrivit .

Susținerile reclamatului

4.2.1. Reclamatul susține că refuzul acordului Asociației nu este rău voitor ci a solicitat Primăriei Sectorului 6 informații cu privire la modificările care pot fi aduce imobilului., având în vedere faptul că acesta se afla în garanție după lucrarea de reabilitare termică. Astfel, Primăria a arătat foarte clar până la recepția finală a lucrării de reabilitare termică (luna iulie 2016) nu se poate face nicio modificare, altfel se pierde garanția.

Susținerile Instituției Primarului Sectorului 6 București

4.3.1. Primăria arată procedura care trebuie parcursă pentru construirea unei rampe pentru persoanele cu dizabilități. Astfel, autorizația de construire constituie actul final de autoritate al administrației publice locale pe baza căruia este permisă executarea lucrărilor corespunzătoare.

De asemenea, Primăria arată că a eliberat Certificatul de urbanism nr. 145/11D/08.02.2016, prin care a solicitat avizele și acordurile necesare emiterii autorizației de construire.

Nu în ultimul rând, Primăria reiterează faptul că până la recepția finală a lucrării nu se pot face modificări , întrucât se pierde garanția.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul director reține refuzul acordului Asociației de Proprietari în vederea construirii unei rampe de acces pentru petentă, persoană cu handicap locomotor.

5.2. **În drept**, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că potrivit jurisprudenței sale, **discriminarea presupune tratarea diferită, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, a unor persoane aflate în situații relativ similare** (A se vedea cauza *Orsus și alții v. Croația*, hotărârea din 16.03.2010, precum și cauza *Willis v. Marea Britanie*, nr. 36042/97, § 48, ECHR 2002-IV, cauza *Okpiz v. Germania*, no. 59140/00, § 33, 25 octombrie 2005). Articolul 14 nu interzice ca Statele membre să trateze diferit grupuri de persoane cu scopul de a corecta "inegalități de fapt" între acestea. Întrădevăr, în anumite situații, **eșecul, în sine, de a încerca corectarea inegalităților prin tratament diferit, poate da naștere unei încălcări a Articolului 14** (a se vedea cauza "*relating to certain aspects of the laws on the use of languages in education in Belgium*", § 10; cauza *Thlimmenos v. Grecia*, no. 34369/97, § 44, ECHR 2000-IV; cauza *Stec și alții v. Marea Britanie* [GC], no. 65731/01, § 51, ECHR 2006-VI). Statele contractante dispun de o marjă de apreciere pentru a analiza dacă și în ce condiții diferențele aplicate unor situații similare justifică un tratament diferit.

5.2. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a acceptat că **o politică generală sau o măsură care are un efect disproporționat asupra unui grup particular de persoane poate fi considerată discriminatorie indiferent de faptul că aceasta nu a vizat în mod specific acel grup de persoane** (A se vedea cauza *D.H și alții v. Republica Cehă*, hotărârea din 13 noiembrie 2007, cauza *Hugh Jordan v. Marea Britanie*, no. 24746/94, § 154, 4 mai 2001; cauza *Hoogendijk v. Olanda* (dec.), no. 58461/00, 6 ianuarie 2005). De asemenea, Curtea a statuat că **discriminarea potențial contrară Convenției poate rezulta dintr-o situație de facto**. (cauza *Zarb Adami v. Malta*, no. 17209/02, § 76).

5.4. Curtea Europeană de Justiție a statat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccherio and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91).

5.5. Potrivit Art. 1 alin.2 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată “Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi: f) dreptul de acces la toate (...) serviciile destinate folosinței publice”. Art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată definește conceptul de discriminare prin care se înțelege “orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”. De asemenea, potrivit art. 2 alin.3: „Sunt discriminatorii ... prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop sunt adecvate și necesare”.

5.6. Analizând prezenta speță, Colegiul director reține următoarele: petenta, persoană cu handicap locomotor grav, atestat prin certificat de încadrare în grad de handicap, a achiziționat un apartament la parterul imobilului în speranța că va avea acces la ușor la alea de la intrare, fără ajutorul fiicei sale ori a altei persoan, lucru pentru care a început demersurile pentru construirea unei rampe pe banii proprii. Reclamatul, Asociația de Proprietari, înainte de a da răspunsul petentei, a solicitat informații cu privire la garanția lucrării de reabilitare Primăriei de Sector, care a și realizat lucrarea. Astfel, având în vedere răspunsul Primăriei, potrivit căruia, până la recepția finală a lucrării nu se poate face nicio modificare la imobil, Asociația nu și-a dat acordul pentru construirea rampei. Reclamatul mai susține că i-a propus petentei construirea ramei în scara imobilului, însă aceasta a refuzat, întrucât măsurătorile făcute de arhitect nu sunt conforme pentru realizarea rampei.

5.7. Colegiul director consideră că justificarea Asociației, conformă cu răspunsul Primăriei, nu este obiectivă. Legea națională este foarte precisă și expresă în ceea ce privește persoanele cu handicap. Asociația, și chiar Primăria, au obligația de a lua măsurile necesare în vederea facilitării accesului unei persoane cu handicap la propria locuință. Nu în ultimul rând, din punct de vedere uman, răspunsul Asociației “să nu ne grăbim”, este un răspuns dat de o persoană/e care nu este imobilizată într-un scaun cu rotile și nu depinde de nimeni pentru a se deplasa către o persoană care își dorește doar să iasă din casă.

Sigur, situația este de așa natură, ingrată chiar am putea spune, că blocurile construite în regimul communist să nu fie prevăzute cu rampă de acces pentru persoanele cu dizabilități, însă având în vedere legislația în vigoare trebuie să se ia toate măsurile necesare pentru a evita îngrădirea accesului persoanelor cu handicap în locurile publice, inclusiv la propria locuință.

5.8. Colegiul director este de opinie că, Secția 19 de Poliție neavând personalitate juridică nu poate executa/realiza rampa de acces în Secția de Poliție, obligația revenind în sarcina Direcției Generale de Poliție București.

5.10. Având în vedere motivele expuse mai sus, Colegiul director constată că se întrunesc cumulativ elementele constitutive ale unei fapte de discriminare prevăzute de art. 2 alin 1 și art. 10 lit. h) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată. Colegiul director apreciază că, în cauză, sunt elemente care să probeze faptele de discriminare de care este acuzată Secția 19 Poliție prin reprezentant, respective, Direcția Generală de Poliția Municipiului București și care să conducă la angajarea răspunderii contravenționale. De asemenea potrivit art. 26 alin.(2) Consiliul sau, după caz, instanța de judecată poate obliga partea care a săvârșit fapta de discriminare să publice, în mass-media, un rezumat al hotărârii de constatare, respectiv al sentinței judecătorești.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Constatarea unui tratament diferențiat, discriminatoriu, potrivit art. 2 alin. 1 și art. 10 lit. h), față de efectele create prin îngrădirea accesului pentru persoanele cu dizabilități
2. Sancționarea Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, cu sediul în București, Calea Victoriei, nr.19, sector 3, CUI 4221160, reprezentată legal prin dl. ...în calitate de director General, cu amendă contravențională în cuantum de 2000 lei, potrivit art. 26 din O.G. nr. 137/2000 coroborat cu art. 8 din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor;
3. Recomandă Direcției Generale de Poliție a Municipiului București să depună toate diligențele în vederea respectării principiului egalității de șanse și în termen de 6 luni de la primirea prezentei să dispună măsurile necesare în vederea realizării/executării rampelor de acces pentru persoane cu dizabilități în toate secțiile de poliție din subordine;
4. Raportat la Secția 19 Poliție, prin reprezentant, Colegiul director reține faptul că obligația realizării unei rampe de acces pentru persoanele cu dizabilități intră în sarcina Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, aceasta din urmă fiind informată de situația existentă din luna februarie 2015, fiind și ordonatori de credite;
5. Obligarea Direcției Generale de Poliție să publice în mass-media, un rezumat al hotărârii CNCD, în temeiul art. 26 alin 2 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată
6. Clasarea dosarului;
7. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;
8. O copie a hotărârii se va transmite părților și Administrației Finanțelor publice sector 3 București;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, cu sediul în București, Calea Victoriei, nr.19, sector 3, va achita amenda la Administrația Finanțelor publice sector 3 București

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – membru

BERTZI THEODORA – membru

DINCĂ ILIE – membru

HALLER ISTVÁN – membru

JURA CRISTIAN – membru

LAZĂR MARIA – membru

LUMINIȚA GHEORGHIU – membru

MANOLE PETRE FLORIN – membru

POPA CLAUDIA SORINA – membru

Redactat și motivat de P.C.S. și V.F. Data: 19.11.2015

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal de 15 zile, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de**

discriminare și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP